

Зібрали ся сватки, тай поїхали на оглядини у Царгород до Греків. Як приїхали ті оглядачі до Царгорода, то аж роти пороззявляли, дивуючись, бо такого багатства, як у тодішньому Царгороді — Візантії ніде не було і тепер нема. Величезні палаци, все з мармору будовані, чудернацькою різьбою поцяцьковані: церкви такі великі та гарні, що і у сні не присять ся, а між ними св. Софія, аеначе панський палац між хлопськими хатами, така велика та розкішна; висока та різьбою поцяцькована, вище всіх своєю баню підняла, а хрестом хмари торкасть ся. Водили Греки може з цілий тиждень по місті посланців отих руських, годували, напивали, але до святої Софії у середину ще не пускали. Неділі дожидали. Як прийшла неділя, повели Греки руських послів до Софії. Як увійшли в середину, то вже не знали, куди вони увійшли, думали що просто в рай понали. Службу божу правили митрополит з понами, попи усі здорові, череваті, як кабани: бороди у них, як у цапів довгі, в дорогих, золотом шитих одягах, правлять службу божу. Як скінчила ся служба, то Греки і почали учити наших тай кажуть: бачите, яка наша віра добра,